

ПРОПОЗИЦІЇ

до пункту 2 Розділу I проекту Закону України “Про внесення змін до деяких законів України з питань банкрутства”

(розроблено Міністерством юстиції)

(зміни до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" №4212-VI від 22.12.2011р.

(нова редакція)

Пропозиції спрямовано на виконання:

Доручення Президента України щодо забезпечення Урядом розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України законопроекту про удосконалення процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом;

Розділу 4. “Започаткування бізнесу і вихід з бізнесу” Програми економічних реформ Президента України на 2010-2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”;

Концепції проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (схвалено Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2010 р. № 2138-р.)

На виконання Програми економічних реформ Президента України на 2010-2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава” 22 грудня 2011 року Верховною Радою України прийнято Закон України "Про внесення змін до Закону "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" №4212-VI.

Закон передбачає низку позитивних змін в законодавстві про банкрутство, серед яких можна виокремити такі: зроблено наголос на пріоритетності застосування заходів запобігання банкрутству боржника та досудової санації боржника; удосконалено процедуру виявлення кредиторів — інформація про порушення справи оприлюднюється судом негайно та автоматично в мережі Інтернет; забезпечено захист прав кредиторів, які пропустили встановлений для звернення з вимогами строк; встановлено стислі та чітко визначені строки процедур, встановлено правила про продаж майна на аукціоні та інші. Запровадження зазначених змін має зробити процедури банкрутства більш ефективними, призвести до зменшення корупції, покращення підприємницького та регуляторного середовища, підвищення інвестиційної привабливості економіки України, рівня виконання контрактів та судових рішень, рівня захисту права власності та захищеності інвесторів.

Водночас, **Закон містить цілу низку новел, доданих при його підготовці до розгляду Парламентом в другому читанні, які суперечать**

концепції реформи Президента України, концепції проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (схвалено Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2010 р. № 2138-р.), мають великий корупційний потенціал та призведуть до істотного погіршення регулювання. В зв'язку із цим, окремі положення Закону потребують додаткового опрацювання.

Для цього **Президент України своїм дорученням зобов'язав Уряд забезпечити розроблення та внесення на розгляд Верховної Ради України законопроекту про удосконалення процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом,** в якому передбачити, зокрема:

запровадження офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство виключно на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет із дня набрання чинності Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" від 22 грудня 2011 року № 4212-VI;

розмежування повноважень зборів кредиторів та комітету кредиторів на всіх стадіях провадження у справах про банкрутство;

проведення обов'язкової оцінки майна у процедурах банкрутства підприємств, у статутному капіталі яких є частка державної власності;

здійснення продажу майна боржника виключно через аукціон на всіх стадіях провадження у справах про банкрутство;

запровадження повторного автоматизованого розподілу справ між арбітражними керуючими (розпорядниками майна, керуючими санацією, ліквідаторами) у разі відсутності згоди арбітражного керуючого на участь у відповідній справі про банкрутство;

приведення положень Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" від 22 грудня 2011 року № 4212-VI у відповідність із вимогами законів України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців", "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" та інших.

На виконання доручення Президента Міністерством юстиції розроблено проект Закону України "Про внесення змін до деяких законів України з питань банкрутства", який 14.05.2012 року оприлюднено для обговорення.

В оприлюдненому проекті передбачені зміни, спрямовані на виконання доручення Президента, але лише в частині запровадження офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство виключно на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет із дня набрання чинності Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" від 22 грудня 2011 року № 4212-VI. Інші

зміни, спрямовані на виконання доручення Президента, в проекті не вбачаються.

Підтримуючи прагнення Президента та Уряду, спрямовані на подальше вдосконалення законодавства про банкрутство, з метою належного виконання доручення Президента та забезпечення реалізації запровадженої Президентом реформи законодавства про банкрутство, вважаємо за потрібне висловити наступні пропозиції, врахування яких дозволить суттєво покращити запропонований Міністерством юстиції проект Закону.

Пропозиції щодо внесення змін до Закону 4212-VI

1. Насамперед викликає зауваження редакція частини другої статті 2 Закону, яка передбачає, що «цей Закон має пріоритет перед іншими законодавчими актами України у регулюванні відносин, пов'язаних з банкрутством суб'єктів підприємницької діяльності, за винятком випадків, передбачених цим Законом», оскільки зазначене положення не враховує вимог статті 8 Конституції України, відповідно до яких Конституція України має найвищу юридичну силу. Закони та інші нормативно-правові акти приймаються на її основі та повинні їй відповідати. Всі закони мають однакову юридичну силу, а відтак «пріоритетність» цього Закону не усуває проблеми колізії правових норм, і водночас свідчить про недостатність завершених правових механізмів для реалізації окремих положень Закону, як того вимагає принцип правової держави і на недопущення чого неодноразово зверталась увага Конституційним Судом України.

Аналогічні зауваження стосуються і положення пункту 5 розділу X «Прикінцеві положення» щодо того, що нормативно – правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких частину другу статті 2 та пункт 5 розділу X «Прикінцеві положення» виключити.

2. Не відповідає Конституції України і частина десята статті 6 Закону, відповідно до якої положення про порядок проведення санації до порушення провадження у справі про банкрутство затверджується Вищим господарським судом України. Відповідно до статті 6 Конституції України державна влада в Україні здійснюється на засадах її поділу на законодавчу, виконавчу та судову. Тож нормативні акти щодо судових процедур має видавати Верховна Рада України, а судова гілка влади має опікуватися правозастосуванням.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких частину десяту статті 6 виключити.

3. Одним із головних завдань реформи законодавства про банкрутство визначено забезпечення прав кредиторів. В тому числі, конкурсних кредиторів, які пропустили встановлений для звернення з вимогами строк. Відтак при розробці Закону №4212-VI було запропоновано скасувати дискримінаційний порядок, за яким конкурсні кредитори, які пропустили встановлений для звернення з вимогами строк, втрачають право на отримання боргу. Натомість передбачити, що особи, які подали свої вимоги після закінчення зазначеного строку, участь в голосуванні на зборах/комітеті кредиторів не беруть. Під час опрацювання Закону №4212-VI було допущено відступ від цього принципу. Тому пропонується виправити цю помилку та привести регулювання до мети, визначеної в **Програмі економічних реформ Президента України на 2010-2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”**.

Пропонується доповнити Проект Закону відповідними змінами до ч.4 ст.23, ч. 6 ст.94, ч.3 ст. 95 Закону (див., Додаток: Порівняльна таблиця змін).

4. Згідно з останнім реченням частини першої статті 25 Закону обов'язок щодо повідомлення сторін або інших учасників провадження у справі про проведення попереднього засідання суд може покласти на розпорядника майна або боржника. Це не відповідає статті 6 («Право на справедливий суд») Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, бо може завадити доступу до правосуддя.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких останнє речення частини першої статті 25 виключити.

5. У частині третій статті 34 Закону розмір статутного капіталу новоутвореного господарського товариства при заміщенні активів визначений як різниця між вартістю майнових активів та вартістю боргів за вимогами конкурсних кредиторів. Таке визначення є помилковим, бо ставить статутний капітал товариства у залежність не від вартості власного майна, а від чужих боргів (які на товариство не переводяться). За такого підходу порушується головний принцип бухгалтерського обліку: пасиви та активи завжди дорівнюють одне одному.

Пропонується доповнити Проект Закону відповідними змінами до ч.3 ст.34 Закону (див., Додаток: Порівняльна таблиця змін).

6. Частиною третьою статті 35 Закону передбачено, що «Майно боржника, щодо обігу якого встановлено обмеження, продається на

закритих торгах за ціною, не нижче звичайної. У закритих торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права». Аналогічне за змістом положення встановлене у частині третій статті 44. Частиною першою статті 49 встановлено, що «Продаж майна боржника в провадженні у справі про банкрутство здійснюється в порядку, встановленому цим Законом, шляхом проведення торгів у формі аукціону, за винятком майна, продаж якого відповідно до законодавства України здійснюється шляхом проведення закритих торгів». При цьому процедуру таких «закритих торгів» не визначено. Застосування процедури, порядок якої не врегульовано Законом, має великий корупційний потенціал та може призвести до зловживань в цій сфері.

Водночас наявність обмеження щодо обігу майна означає, що це майно може набуватись не всіма суб'єктами права, а лише деякими з них, які згідно із законодавством можуть бути покупцями такого майна. Тому нема підстав не продавати таке майно на аукціонах.

Крім того, звичайною ціною для продажу на аукціоні слід вважати як раз ту ціну, якої досягнуто під час торгів за умови дотримання правил, встановлених цим Законом. Відтак вкрай шкідливим є правило про продаж майна за ціною, не нижче звичайної, бо це може бути самостійним приводом для оскарження ціни, досягнутої на торгах, та заважатиме реалізації майна, якщо певної «звичайної» ціни на торгах не вдалося досягти.

Антикорупційний потенціал норм про проведення аукціонів істотно знижується внаслідок запровадження інших норм, які безпідставно обмежують сферу застосування аукціонів і надають ліквідатору зайві дискреційні повноваження.

Так, абзацами другим – шостим частини другої статті 44 визначається вичерпний перелік майна, яке може продаватись на аукціоні. Наявність такого переліку перешкоджатиме продажу на аукціоні, зокрема, рухомого майна, що не є основними засобами чи необоротними активами (наприклад, сировини, готової продукції). До того ж такий перелік суперечить частині другій статті 49, відповідно до якої продажу підлягають всі види майна боржника, призначеного для здійснення господарської діяльності, за винятком прав і обов'язків, які не можуть бути передані іншим особам.

Значний корупційний потенціал містить і абзац четвертий частини першої статті 44, яким вибір способів продажу активів здійснюється на розсуд ліквідатора.

Частиною шостою статті 49 встановлено необґрунтовано широкий перелік випадків, коли ліквідатор може продавати майно поза аукціоном. Так, дозвіл здійснювати продаж поза аукціоном, якщо «обсяги або вартість яких є недостатніми для проведення аукціону» (абзац другий) внаслідок вкрай нечіткого формулювання фактично означає дозвіл здійснювати безпосередній продаж, коли заманеться. При цьому слід мати на увазі, що

випадків, коли «обсяги або вартість яких є недостатніми для проведення аукціону», не може бути, бо завжди можна провести електронні торги, які майже не вимагають витрат. Абсолютно необґрунтованим є абзац третій, де йдеться про безпосередній продаж майна, не проданого на аукціоні, тим більше, що він суперечить статтям 65 та 66, якими передбачено проведення повторного аукціону з можливістю зниження початкової вартості. Те ж стосується абзацу четвертого – майно, не продане на біржових торгах через товарну біржу слід продавати на аукціоні. Зайвим є абзац п'ятий – якщо зголосився один потенційний покупець, його слід визнавати переможцем і продавати майно на умовах, оголошених для проведення аукціону. Необґрунтованим є і абзац шостий – продаж акцій приватного акціонерного товариства або часток товариства з обмеженою відповідальністю цьому товариству або учасникам (акціонерам) знижує конкуренцію, а відтак і заважає досягненню найбільшої ціни. Видається, що поза аукціонами має продаватись лише те майно, що швидко псується, а також те майно, яке зазвичай продається на таких спеціальних аукціонах, якими є товарні та фондові біржі.

Значний негатив містить і частина третя статті 49, відповідно до якої порядок організації проведення аукціонів в провадженні у справах про банкрутство та вимоги до їх організаторів стосовно майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, устанавлюється органом, уповноваженим управляти державним майном. По-перше, порядок організації проведення аукціонів вичерпно визначений самим Законом. По-друге, не можна встановлювати різні правила залежно від форми власності боржника, бо це суперечить частині четвертій статті 13 Конституції України (усі суб'єкти права власності рівні перед законом).

Існування зазначених положень Закону суперечить вимогам Розділу 4. “Започаткування бізнесу і вихід з бізнесу” Програми економічних реформ Президента України на 2010-2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава”.

Також слід зазначити, що забезпечення здійснення продажу майна боржника виключно через аукціон на всіх стадіях провадження у справах про банкрутство передбачено дорученням Президента України.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких:
1) частину третю статті 35 виключити;

2) у статті 44:

у частині першій:

абзац третій доповнити словами «у випадках, встановлених цим Законом»;

абзац четвертий виключити;

абзаци другий – шостий частини другої виключити;

частину третю викласти у такій редакції:

«3. Товари, які можуть бути згруповані та стандартизовані, можуть продаватися на товарних біржах. Не продане на товарній біржі протягом одного місяця майно підлягає продажу на аукціоні.»;

частину шосту викласти у такій редакції:

«6. Ліквідатор може здійснювати безпосередній продаж або продаж на комісійних умовах через організацію роздрібної торгівлі товарів, які швидко псуються.»;

3) у статті 49:

у частині першій слова «за винятком майна, продаж якого відповідно до законодавства України здійснюється шляхом проведення закритих торгів» виключити;

частину третю виключити;

частину сьому викласти у такій редакції:

«7. Учасниками аукціону можуть бути суб'єкти цивільного права, які згідно із законодавством можуть бути покупцями майна, що продається на аукціоні, та подали необхідні документи.».

7. Дуже небезпечним є положення частини першої статті 73, відповідно до якої у разі відмови або ухилення переможця торгів від підписання договору купівлі-продажу майна протягом п'яти днів з дня отримання цього договору замовник аукціону має право запропонувати укласти договір купівлі-продажу майна учасникові торгів, яким запропонована найбільш висока ціна в порівнянні з ціною майна, запропонованою іншими учасниками торгів, за винятком переможця торгів. Це положення відкриває широкі двері для масових зловживань учасниками, що змовились. Механізм дуже простий: перший учасник на аукціоні називає ціну (незначну), другий негайно називає захмарну ціну, відсікаючи тим самим інших учасників, які вже не можуть назвати свою помірковану ціну. Потім другий учасник відмовляється від укладення договору, а майно одержує перший учасник практично за початковою ціною.

Безпідставною є вимога частини другої статті 73 щодо встановлення нової початкової ціни у разі, якщо договір не був укладений.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких у статті 73:

у частині першій слова «і замовник аукціону має право запропонувати укласти договір купівлі-продажу майна учасникові торгів, яким запропонована найбільш висока ціна в порівнянні з ціною майна, запропонованою іншими учасниками торгів, за винятком переможця торгів» замінити словами «, а організатор аукціону зобов'язаний протягом 10 робочих днів оголосити про проведення нового аукціону»;

частину другу виключити.

8. Частиною дев'ятою статті 91 Закону передбачено, що з моменту прийняття господарським судом рішення про визнання фізичної особи - підприємця банкрутом і про відкриття ліквідаційної процедури втрачає силу державна реєстрація фізичної особи як приватного підприємця, а також анулюються видані йому ліцензії на здійснення окремих видів підприємницької діяльності. У частині втрати сили державною реєстрацією фізичної особи як приватного підприємця це не узгоджується з частиною першою статті 4 Закону України «Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців», відповідно до якої «Державна реєстрація юридичних осіб та фізичних осіб - підприємців - засвідчення факту створення або припинення юридичної особи, засвідчення факту набуття або позбавлення статусу підприємця фізичною особою, а також вчинення інших реєстраційних дій, які передбачені цим Законом, шляхом внесення відповідних записів до Єдиного державного реєстру». У частині анулювання виданих ліцензій це не узгоджується з абзацом четвертим частини першої статті 21 Закону України «Про ліцензування певних видів господарської діяльності», відповідно до якого підставою для анулювання ліцензії є рішення про скасування державної реєстрації суб'єкта господарювання. Крім того, ці правила не є предметом регулювання Закону "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" №4212-VI від 22.12.2011р. Слід врахувати також, що ці правила є помилковими і по суті: продаж майна боржника може бути ускладнено чи навіть унеможливлено у разі позбавлення власника (тобто боржника) ліцензій або статусу підприємця.

Приведення положень Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" від 22 грудня 2011 року № 4212-VI у відповідність до законів України "Про державну реєстрацію юридичних осіб та фізичних осіб-підприємців", "Про ліцензування певних видів господарської діяльності" передбачено дорученням Президента України.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких частину дев'яту статті 91 виключити.

9. В статті 95 "Особливості застосування процедури банкрутства до боржника, що ліквідується власником" визначено, що у випадку, коли вартості майна боржника - юридичної особи, щодо якого прийнято рішення про ліквідацію, недостатньо для задоволення вимог кредиторів, така юридична особа ліквідується в порядку, передбаченому цим Законом. У разі виявлення зазначених обставин ліквідатор (ліквідаційна комісія) зобов'язаний звернутися до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство такої юридичної особи (абзац 1 частини 1).

Однак, застосування цих положень на практиці може виявитися

неможливим, адже при підготовці Закону №4212-VI до другого читання до частини 1 статті 95 було додано абзац 2 такого змісту: “Обов'язковою умовою звернення до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство є дотримання боржником порядку ліквідації юридичної особи відповідно до законодавства України”. Зазначеного порядку законодавством не встановлено, відтак, і вимагати його дотримання, по-перше, не доцільно, а, по-друге, це суперечить статті 6 («Право на справедливий суд») Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод, бо може завадити доступу до правосуддя.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких абзац 2 частини 1 статті 95 виключити.

10. Частиною другою статті 101 встановлено, що до складу кваліфікаційної комісії входять сім осіб, три з яких призначаються наказом керівника державного органу з питань банкрутства, а чотири обираються саморегулювальною організацією арбітражних керуючих; частиною другою статті 108 встановлено, що дисциплінарна комісія складається з семи осіб, три з яких призначаються наказом керівника державного органу з питань банкрутства, а чотири обираються саморегулювальними організаціями арбітражних керуючих.

Статтею 117 визначено, що саморегулювальною організацією арбітражних керуючих є всеукраїнська громадська організація, що об'єднує арбітражних керуючих, які отримали свій статус відповідно до вимог цього Закону та здійснює повноваження з «громадського регулювання діяльності арбітражних керуючих». Цією ж статтею встановлено, що така саморегулювальна організація, зокрема, має об'єднувати не менше ста арбітражних керуючих, та передбачено участь її членів не менше ніж в ста (в сукупності) процедурах, що застосовуються в справах про банкрутство.

Зазначені положення несуть у собі значний корупційний потенціал, бо передбачають «приватизацію» державних по суті повноважень на користь громадської організації, яка об'єднуватиме не всіх учасників професії (арбітражних керуючих), а лише певну частину. Крім того, участь представників громадської організації арбітражних керуючих у процедурі допуску до професії (через участь у кваліфікаційній комісії) містить значні ризики обмеження доступу до професії нових членів через конфлікт інтересів діючих арбітражних керуючих, які не зацікавлені у появі нових конкурентів.

Крім того, Закон не дає відповіді на питання про те, яким чином слід вибирати між громадськими організаціями арбітражних керуючих, якщо таких організацій декілька і всі вони відповідають вимогам, встановленим Законом. До того ж наділення лише однієї громадської організації певними повноваженнями суперечить частині п'ятій статті 36 Конституції України (усі об'єднання громадян рівні перед законом).

Заперечення викликає і сам доступ до виконання державних

повноважень громадськими організаціями. З одного боку, такі повноваження передбачають право представників громадських організацій, що, як зазначалось вище, означає приватизацію державних повноважень на користь окремих представників професії. З іншого боку, такі повноваження передбачають і обов'язок представників громадських організацій брати участь у створених державними органами комісіях, що означає втручання держави у діяльність громадської організації.

Світовий і європейський досвід залучення представників тієї чи іншої професії до регулювання діяльності у такій професії полягає у тому, що з цією метою створюються організації професійного самоврядування (наприклад, нотаріусів, лікарів, судових виконавців тощо). Такі організації професійного самоврядування не є громадськими (неурядовими) організаціями, а, навпаки, є юридичними особами публічного права, інтегровані в систему публічних органів, членство у них є обов'язковим (відсутність членства має наслідком відсутність права здійснювати професійну діяльність). У кожній сфері діяльності створюється лише одна така організація. Саме такий підхід відповідає статті 11 Конвенції про захист прав людини і основоположних свобод і підтверджений практикою Європейського суду з прав людини (див., зокрема, *Le Compte, Van Leuven and De Meyere v. Belgium*, nos. 6878/75 and 7238/75, 23 June 1981).

Отже, доки законом не передбачено створення єдиної організації професійного самоврядування арбітражних керуючих - юридичної особи публічного права, надавати певні повноваження у галузі публічного регулювання окремим організаціям не можна.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких:

- 1) частину другу статті 101 виключити;
- 2) частину другу статті 108 виключити;
- 3) статтю 117 виключити;
- 4) статтю 118 виключити.

11. Аналіз частини 4 статті 106 “Контроль за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)” Закону свідчить про незавершеність в регулюванні порядку здійснення контролю та його наслідків.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких:

- 1) частину 4 статті 106 викласти в новій редакції:

“4. У разі виявлення під час перевірки порушень норм законодавства, в роботі арбітражного керуючого, державний орган з питань банкрутства видає арбітражному керуючому письмовий припис про їх усунення. Припис підлягає негайному виконанню, про що повідомляється державний орган з питань банкрутства.

У разі виявлення під час перевірки грубих порушень норм

законодавства в роботі арбітражного керуючого, державний орган з питань банкрутства може накладати мораторій на нові призначення арбітражного керуючого на строк до двох місяців.

У разі прийняття рішення про накладення мораторію на нові призначення арбітражного керуючого, державний орган з питань банкрутства негайно передає матеріали на розгляд дисциплінарній комісії для прийняття рішення про накладення на порушника дисциплінарного стягнення.”

2) частину 2 статті 114 доповнити новим пунктом 4 такого змісту:

“4) на нові призначення яких накладено мораторій .”

12. В статті 114 визначено загальний порядок призначення арбітражного керуючого у справі про банкрутство, відповідно до якого кандидатура арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) для виконання повноважень розпорядника майна визначається судом самостійно із застосуванням автоматизованої системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих України. При цьому, передбачено обов'язок обраного таким чином арбітражного керуючого надати заяву із згодою на участь у даній справі. У разі ж, якщо від обраного за допомогою автоматизованої системи арбітражного керуючого зазначена заява не надійшла, суд призначає розпорядника майна без застосування автоматизованої системи.

Вбачається, що впровадження такого підходу суттєво зменшує антикорупційний потенціал від використання такої автоматизованої системи, головним покликанням якої є усунення суб'єктивного розсуду будь-кого. Відтак, пропонується і повторний відбір кандидатури арбітражного керуючого здійснювати за допомогою автоматизованої системи.

Запровадження повторного автоматизованого розподілу справ між арбітражними керуючими у разі відсутності згоди арбітражного керуючого на участь у відповідній справі про банкрутство передбачено дорученням Президента України.

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких в абзаці 4 частини 1 статті 114 слова “без застосування” пропонується замінити словами “із застосуванням”.

13. Змінами, які було внесено до Закону під час його ухвалення в другому читанні, положення, спрямовані на встановлення чітких строків процедур було знівлено, зокрема, за рахунок надання господарському суду права продовжувати строки процедур. Таким чином, процедури триватимуть десятиріччя, що є неприпустимим.

Слід відзначити, що це суперечить Програмі економічних реформ Президента України на 2010-2014 роки “Заможне суспільство, конкурентоспроможна економіка, ефективна держава” та Концепції

проекту Закону України "Про внесення змін до Закону України "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом" (схвалено Розпорядженням Кабінету Міністрів України від 22 листопада 2010 р. № 2138-р).

Пропонується доповнити Проект Закону змінами, відповідно до яких:

- 1) в частині 2 статті 22 слова "і може бути продовжена господарським судом за вмотивованим клопотанням розпорядника майна, комітету кредиторів або боржника не більше ніж на два місяці" виключити;
- 2) абзац 6 частини 3 статті 27 виключити;
- 3) абзац 2 частини 1 статті 28 виключити.

14. Також, видається недоцільним наділяти державний орган з питань банкрутства повноваженням представляти на зборах кредиторів та в комітеті кредиторів інтереси суб'єктів управління об'єктами державної власності, державної податкової служби, Пенсійного фонду та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування. Необхідно визнати, що вирішення такої проблеми як «рак посувається назад, а щука тягне в воду» є абсолютно актуальним. Однак, з огляду на недопустимість конфлікту інтересів, функції регулятора та учасника процесу повинні бути інституційним чином розділені між відомствами. Тож, єдиним представником держави логічніше визначити або орган стягнення (наприклад, податкова), або орган, що управляє державним майном (скажімо, Фонд держмайна).

Пропонується абзаци 4, 11-13 пункту 2 розділу II Проекту Закону виключити.

15. Як зазначалося вище, видається правильною пропозиція щодо виключення ч.3 ст.49, якою передбачено надання органу, уповноваженому управляти державним майном повноваження установлювати порядок організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимоги до їх організаторів стосовно майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків. Водночас є недоцільним доповнювати Закон, наділяючи державний орган з питань банкрутства повноваженнями встановлювати порядок організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимоги до їх організаторів, оскільки такий порядок і вимоги вже вичерпно встановлені у Законі.

Пропонується абзац 5 пункту 2 розділу II Проекту Закону виключити.

16. Видається недоцільним доповнювати Закон, наділяючи державний орган з питань банкрутства повноваженням звертатись до суду з клопотанням про проведення судової експертизи з визначення вартості

майна боржника. Справа в тому, що розмір початкової вартості майна боржника насправді може бути будь-яким: якщо аукціон проведено без порушень законодавства, тобто відкрито і недискримінаційно, то справжня ціна майна з'ясується на аукціоні, якою б не була початкова вартість. Тому проведення судової експертизи лише уповільнить процедуру та призведе до збільшення її вартості без жодної користі для кредиторів та боржника. Якщо ж законом передбачено проведення оцінки, то для її проведення є оцінювачі.

Пропонується абзаци 9, 10 пункту 2 розділу II Проекту Закону виключити.

***

Додаток:
Порівняльна таблиця змін

Редакція Закону №4212-VI	Редакція проекту Закону, розробленого Мін'юстом	Редакція проекту, із врахуванням пропозицій ЦКП
Закон України	Закон України	Закон України
"Про внесення змін до Закону "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"	"Про внесення змін до Закону "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"	"Про внесення змін до Закону "Про відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом"
Стаття 2. Законодавство, що регулює провадження у справах про банкрутство		Стаття 2. Законодавство, що регулює провадження у справах про банкрутство
2. Цей Закон має пріоритет перед іншими законодавчими актами України у регулюванні відносин, пов'язаних з банкрутством суб'єктів підприємницької діяльності, за винятком випадків, передбачених цим Законом.		
Стаття 3. Державний орган з	Стаття 3. Державний орган з	Стаття 3. Державний орган з

питань банкрутства	питань банкрутства	питань банкрутства
<p data-bbox="300 230 635 353">1. Державний орган з питань банкрутства:</p> <p data-bbox="300 421 635 1314">сприяє створенню організаційних, економічних, інших умов, необхідних для реалізації процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, у тому числі процедур банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків;</p>	<p data-bbox="705 230 1040 353">1. Державний орган з питань банкрутства:</p> <p data-bbox="705 405 1040 1296">сприяє створенню організаційних, економічних, інших умов, необхідних для реалізації процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, у тому числі процедур банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків;</p>	<p data-bbox="1110 230 1445 353">1. Державний орган з питань банкрутства:</p> <p data-bbox="1110 405 1445 1296">сприяє створенню організаційних, економічних, інших умов, необхідних для реалізації процедур відновлення платоспроможності боржника або визнання його банкрутом, у тому числі процедур банкрутства державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків;</p>
<p data-bbox="395 1727 537 1816">Абзаци відсутні</p>	<p data-bbox="705 1346 1040 2063">представляє на зборах кредиторів та в комітеті кредиторів інтереси суб'єктів управління об'єктами державної власності, державної податкової служби, Пенсійного фонду та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування в</p>	

	<p>порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України;</p> <p>установлює порядок організації проведення аукціонів у провадженні у справах про банкрутство та вимоги до їх організаторів, з урахуванням положень, встановлених розділом IV цього Закону;</p>	
<p>здійснює інші передбачені законодавством повноваження.</p>	<p>готує, у встановленому ним порядку, висновки про наявність ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства щодо державних підприємств чи підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят</p>	<p>готує, у встановленому ним порядку, висновки про наявність ознак фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства щодо державних підприємств чи підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят</p>

	<p>відсотків, а також щодо інших підприємств на запити суду, прокуратури та учасників провадження у справі про банкрутство;</p>	<p>відсотків, а також щодо інших підприємств на запити суду, прокуратури та учасників провадження у справі про банкрутство;</p>
<p>... 2. Для забезпечення виконання повноважень державний орган з питань банкрутства може залучати відповідні організації та спеціалістів у порядку і на умовах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>... 2. Для забезпечення виконання повноважень державний орган з питань банкрутства може залучати відповідні організації та спеціалістів у порядку і на умовах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p>	<p>... 2. Для забезпечення виконання повноважень державний орган з питань банкрутства може залучати відповідні організації та спеціалістів у порядку і на умовах, що встановлюються Кабінетом Міністрів України.</p>
<p>Абзац другий частини 2 відсутній</p>	<p>У разі наявності обґрунтованих сумнівів щодо визначеної початкової вартості майна боржника державний орган з питань банкрутства має право звернутися до господарського суду з клопотанням про проведення судової експертизи з визначення</p>	

	<p>вартості майна боржника. Господарський суд своєю ухвалою призначає проведення судової експертизи з визначення вартості майна боржника у порядку, встановленому Господарським процесуальним кодексом України.</p>	
<p>Частина 3 відсутня</p>	<p>3. Порядок представництва на зборах кредиторів та в комітеті кредиторів інтересів суб'єктів управління об'єктами державної власності, державної податкової служби, Пенсійного фонду та фондів загальнообов'язкового державного соціального страхування затверджується Кабінетом Міністрів України.</p> <p>У разі розгляду на засіданні зборів кредиторів чи комітету кредиторів плану</p>	

санації, мирової угоди і вони містять заходи щодо прощення (списання) кредиторам, яких він представляє, боргів боржника, рішення щодо такого плану санації та мирової угоди державний орган з питань банкрутства попередньо узгоджує з державною податковою службою, іншими суб'єктами управління об'єктами державної власності, Пенсійним фондом та фондами загальнообов'язкового державного соціального страхування, яких представляє на зборах кредиторів та в комітеті кредиторів у порядку, затвердженому Кабінетом Міністрів України. Представник державного органу з питань банкрутства голосує на засіданні зборів

	кредиторів чи комітету кредиторів за рішення щодо такого плану санації, мирової угоди кількістю голосів органів, які погодили відповідне рішення.	
Стаття 6. Санація боржника до порушення провадження у справі про банкрутство		Стаття 6. Санація боржника до порушення провадження у справі про банкрутство
10. Положення про порядок проведення санації до порушення провадження у справі про банкрутство затверджується Вищим господарським судом України.		
Стаття 8. Оскарження судових рішень у процедурі банкрутства	Стаття 8. Оскарження судових рішень у процедурі банкрутства	Стаття 8. Оскарження судових рішень у процедурі банкрутства
	5. Подання касаційної або апеляційної скарги на ухвали місцевого або апеляційного господарського суду у справах про	5. Подання касаційної або апеляційної скарги на ухвали місцевого або апеляційного господарського суду у справах про

	<p>банкрутство, постанову про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури не є підставою для зупинення провадження у справі про банкрутства та не перешкоджає продовженню розгляду справи відповідним судом.</p>	<p>банкрутство, постанову про визнання боржника банкрутом та відкриття ліквідаційної процедури не є підставою для зупинення провадження у справі про банкрутства та не перешкоджає продовженню розгляду справи відповідним судом.</p>
<p>Стаття 22. Введення процедури розпорядження майном боржника</p>	<p>Стаття 22. Введення процедури розпорядження майном боржника</p>	<p>Стаття 22. Введення процедури розпорядження майном боржника</p>
<p>3. Розпорядник майна зобов'язаний:</p> <p>...</p> <p><u>абзац 7:</u></p> <p>виявляти (за наявності) ознаки фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства;</p>	<p>3. Розпорядник майна зобов'язаний:</p> <p>...</p> <p><u>абзац 7:</u></p> <p>виявляти (за наявності) ознаки фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства, крім випадків, передбачених цим Законом;</p>	<p>3. Розпорядник майна зобов'язаний:</p> <p>...</p> <p><u>абзац 7:</u></p> <p>виявляти (за наявності) ознаки фіктивного банкрутства, доведення до банкрутства, приховування стійкої фінансової неспроможності, незаконних дій у разі банкрутства;</p>
<p>Стаття 23.</p>		<p>Стаття 23.</p>

<p>Виявлення кредиторів та осіб, які мають бажання взяти участь у санації боржника</p>		<p>Виявлення кредиторів та осіб, які мають бажання взяти участь у санації боржника</p>
<p>4. Особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними кредиторами, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.</p> <p>...</p>		<p>4. Особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, участь в голосуванні на зборах кредиторів та засіданнях комітету кредиторів не беруть.</p> <p>...</p>
<p>Стаття 25. Попереднє засідання господарського суду</p> <p>1. Попереднє засідання господарського суду проводиться не пізніше двох місяців та десяти днів, а у разі великої кількості кредиторів - не пізніше трьох місяців після проведення підготовчого засідання суду. Про попереднє засідання суду повідомляються сторони, а також інші учасники</p>		<p>Стаття 25. Попереднє засідання господарського суду</p> <p>1. Попереднє засідання господарського суду проводиться не пізніше двох місяців та десяти днів, а у разі великої кількості кредиторів - не пізніше трьох місяців після проведення підготовчого засідання суду. Про попереднє засідання суду повідомляються сторони, а також інші учасники</p>

<p>провадження у справі про банкрутство, визнані такими відповідно до цього Закону. Обов'язок щодо такого повідомлення суд може покласти на розпорядника майна або боржника.</p>		<p>провадження у справі про банкрутство, визнані такими відповідно до цього Закону.</p>
<p>Стаття 27. Закінчення процедури розпорядження майном</p>		<p>Стаття 27. Закінчення процедури розпорядження майном</p>
<p>3. У підсумковому засіданні господарський суд за пропозицією розпорядника майна боржника та на підставі рішення зборів кредиторів приймає одне з таких судових рішень:</p> <p>...</p> <p>ухвалу про продовження строку процедури розпорядження майном та відкладення підсумкового засідання суду в межах граничного строку, визначеного цим</p>		<p>3. У підсумковому засіданні господарський суд за пропозицією розпорядника майна боржника та на підставі рішення зборів кредиторів приймає одне з таких судових рішень:</p>

Законом.		
Стаття 28. Введення процедури санації боржника		Стаття 28. Введення процедури санації боржника
1. Господарський суд за клопотанням комітету кредиторів виносить ухвалу про введення процедури санації строком на шість місяців.		1. Господарський суд за клопотанням комітету кредиторів виносить ухвалу про введення процедури санації строком на шість місяців.
За вмотивованим клопотанням керівника санації чи комітету кредиторів цей строк може бути продовжено господарським судом, але не більше ніж на дванадцять місяців.		
Стаття 34. Відчуження у процедурі санації майна боржника шляхом заміщення активів		Стаття 34. Відчуження у процедурі санації майна боржника шляхом заміщення активів
3. Розмір статутного (складеного) капіталу новоутвореного господарського		3. Розмір статутного (складеного) капіталу новоутвореного господарського

товариства визначається як різниця між вартістю майнових активів та вартістю боргів за вимогами конкурсних кредиторів.		товариства визначається як різниця між вартістю майнових активів та вартістю боргів, переведених на це товариство.
Стаття 35. Продаж у процедурі санації частини майна боржника		Стаття 35. Продаж у процедурі санації частини майна боржника
3. Майно боржника, щодо обігу якого встановлено обмеження, продається на закритих торгах за ціною, не нижче звичайної. У закритих торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права.		
Стаття 38. Наслідки визнання боржника банкрутом	Стаття 38. Наслідки визнання боржника банкрутом	Стаття 38. Наслідки визнання боржника банкрутом
1. 3 дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і	1. 3 дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і	1. 3 дня прийняття господарським судом постанови про визнання боржника банкрутом і

<p>відкриття ліквідаційної процедури:</p> <p>...</p> <p>абзац 8:</p> <p>скасовується арешт, накладений на майно боржника, визнаного банкрутом, чи інші обмеження щодо розпорядження майном такого боржника. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається;</p>	<p>відкриття ліквідаційної процедури:</p> <p>...</p> <p>абзац 8:</p> <p>скасовується арешт, накладений на майно боржника, визнаного банкрутом, чи інші обмеження щодо розпорядження майном такого боржника. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається. У разі необхідності за клопотанням ліквідатора господарський суд в ухвалі визначає перелік майна, щодо якого скасовується арешт чи інші обмеження з розпорядження таким майном;</p>	<p>відкриття ліквідаційної процедури:</p> <p>...</p> <p>абзац 8:</p> <p>скасовується арешт, накладений на майно боржника, визнаного банкрутом, чи інші обмеження щодо розпорядження майном такого боржника. Накладення нових арештів або інших обмежень щодо розпорядження майном банкрута не допускається;</p>
<p>Стаття 44. Продаж майна банкрута</p>		<p>Стаття 44. Продаж майна банкрута</p>
<p>1. Після проведення інвентаризації та оцінки майна ліквідатор здійснює продаж майна банкрута такими способами:</p>		<p>1. Після проведення інвентаризації та оцінки майна ліквідатор здійснює продаж майна банкрута такими способами:</p>

<p>проведення аукціону;</p> <p>продаж безпосередньо юридичній або фізичній особі.</p>		<p>проведення аукціону;</p> <p>продаж безпосередньо юридичній або фізичній особі у випадках, встановлених цим Законом.</p>
<p>Вибір способів продажу активів здійснюється ліквідатором з метою забезпечення його відчуження за найвищою ціною.</p>		
<p>2. Ліквідатор організовує проведення аукціону з продажу активів банкрута з урахуванням вимог цього Закону.</p> <p>На аукціоні можуть продаватися:</p> <p>основні засоби (нерухомість, незавершене будівництво, транспортні засоби, будівельні матеріали тощо);</p> <p>відокремлений структурний підрозділ банкрута як частина цілісного майнового комплексу;</p> <p>необоротні активи</p>		<p>2. Ліквідатор організовує проведення аукціону з продажу активів банкрута з урахуванням вимог цього Закону.</p> <p>...</p>

<p>банкрута; дебіторська заборгованість на умовах договору про відступлення права вимоги банкрута. ...</p>		
<p>3. Майно банкрута, щодо обігу якого встановлене обмеження, продається на закритих торгах за ціною, не нижче звичайної. У закритих торгах беруть участь особи, які відповідно до законодавства можуть мати зазначене майно у власності чи на підставі іншого речового права.</p>		<p>3. Товари, які можуть бути згруповані та стандартизовані, можуть продаватися на товарних біржах. Не продане на товарній біржі протягом одного місяця майно підлягає продажу на аукціоні.</p>
<p>6. Ліквідатор може здійснювати безпосередній продаж таких активів:</p> <p>основних засобів, балансова залишкова вартість яких не перевищує одну тисячу гривень, а також інших необоротних матеріальних активів, господарських</p>		<p>6. Ліквідатор може здійснювати безпосередній продаж або продаж на комісійних умовах через організацію роздрібної торгівлі товарів, які швидко псуються.</p>

матеріалів,
малоцінних та
швидкозношуваних
предметів, обсяги
або вартість яких є
недостатніми для
проведення
аукціону. Ці
матеріальні
активи
реалізуються
безпосередньо
ліквідатором або
на комісійних
умовах через
організацію
роздрібної
торгівлі;

не проданих
на аукціоні. У
цьому випадку
безпосередній
продаж може
здійснюватися за
ціною останніх
торгів на аукціоні;

не проданих
на біржових торгах
через товарну
біржу;

стосовно
яких після
опублікування
оголошення про
проведення
повторного
аукціону є лише
одна пропозиція
від покупця.
Безпосередній
продаж може
здійснюватися за
ціною, що була

<p>визначена як ціна продажу на аукціоні, покупцеві, який подав пропозицію про участь у аукціоні;</p> <p>акцій приватного акціонерного товариства або часток товариства з обмеженою відповідальністю, які належать боржнику і викуповуються цим товариством або учасниками (акціонерами) цього товариства.</p>		
<p>Стаття 49. Продаж майна на аукціоні</p>	<p>Стаття 49. Продаж майна на аукціоні</p>	<p>Стаття 49. Продаж майна на аукціоні</p>
<p>1. Продаж майна боржника в провадженні у справі про банкрутство здійснюється в порядку, встановленому цим Законом, шляхом проведення торгів у формі аукціону, за винятком майна, продаж якого відповідно до законодавства України здійснюється шляхом проведення</p>		<p>1. Продаж майна боржника в провадженні у справі про банкрутство здійснюється в порядку, встановленому цим Законом, шляхом проведення торгів у формі аукціону.</p>

закритих торгів.		
<p>3. Порядок організації проведення аукціонів в провадженні у справах про банкрутство та вимоги до їх організаторів стосовно майна державних підприємств та підприємств, у статутному капіталі яких частка державної власності перевищує п'ятдесят відсотків, устанавлюється органом, уповноваженим управляти державним майном.</p>		
<p>7. Учасниками аукціону можуть бути громадяни України, іноземці та особи без громадянства, юридичні особи України та іноземні юридичні особи, які подали необхідні документи та пройшли процедуру реєстрації виконавцем</p>		<p>7. Учасниками аукціону можуть бути суб'єкти цивільного права, які згідно із законодавством можуть бути покупцями майна, що продається на аукціоні, та подали необхідні документи.</p>

<p>аукціону відповідно до цього Закону.</p>		
<p>Стаття 73. Наслідки невиконання обов'язку зі сплати ціни майна</p>		<p>Стаття 73. Наслідки невиконання обов'язку зі сплати ціни майна</p>
<p>1. У разі відмови або ухилення переможця торгів від підписання договору купівлі-продажу майна протягом п'яти днів з дня отримання цього договору гарантійний внесок йому не повертається і замовник аукціону має право запропонувати укласти договір купівлі-продажу майна учасникові торгів, яким запропонована найбільш висока ціна в порівнянні з ціною майна, запропонованою іншими учасниками торгів, за винятком переможця торгів.</p>		<p>1. У разі відмови або ухилення переможця торгів від підписання договору купівлі-продажу майна протягом п'яти днів з дня отримання цього договору гарантійний внесок йому не повертається, а організатор аукціону зобов'язаний протягом 10 робочих днів оголосити про проведення нового аукціону.</p>
<p>2. Якщо договір купівлі-продажу майна не був укладений, замовник аукціону</p>		

<p>приймає рішення про проведення повторних торгів і про встановлення нової початкової ціни продажу майна.</p>		
<p>Стаття 91. Розгляд господарським судом справи про банкрутство фізичної особи - підприємця</p>		<p>Стаття 91. Розгляд господарським судом справи про банкрутство фізичної особи - підприємця</p>
<p>9. З моменту прийняття господарським судом рішення про визнання фізичної особи - підприємця банкрутом і про відкриття ліквідаційної процедури втрачає силу державна реєстрація фізичної особи як приватного підприємця, а також анулюються видані йому ліцензії на здійснення окремих видів підприємницької діяльності</p>		
<p>Стаття 94. Особливості провадження санації боржника його керівником</p>		<p>Стаття 94. Особливості провадження санації боржника його керівником</p>
<p><u>Абзац 3</u></p>		<p><u>Абзац 3</u></p>

<p><u>частини 6:</u> Особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними кредиторами, а їх вимоги погашаються в шосту чергу в ліквідаційній процедурі.</p>		<p><u>частини 6:</u> Особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, участь в голосуванні на зборах кредиторів та засіданнях комітету кредиторів не беруть.</p>
<p>Стаття 95. Особливості застосування процедури банкрутства до боржника, що ліквідується власником</p>		<p>Стаття 95. Особливості застосування процедури банкрутства до боржника, що ліквідується власником</p>
<p>1. Якщо вартості майна боржника - юридичної особи, щодо якого прийнято рішення про ліквідацію, недостатньо для задоволення вимог кредиторів, така юридична особа ліквідується в порядку, передбаченому цим Законом. У разі виявлення зазначених обставин ліквідатор (ліквідаційна комісія)</p>		<p>1. Якщо вартості майна боржника - юридичної особи, щодо якого прийнято рішення про ліквідацію, недостатньо для задоволення вимог кредиторів, така юридична особа ліквідується в порядку, передбаченому цим Законом. У разі виявлення зазначених обставин ліквідатор (ліквідаційна комісія)</p>

<p>зобов'язаний звернутися до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство такої юридичної особи.</p> <p>Обов'язковою умовою звернення до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство є дотримання боржником порядку ліквідації юридичної особи відповідно до законодавства України.</p>		<p>зобов'язаний звернутися до господарського суду із заявою про порушення справи про банкрутство такої юридичної особи.</p>
<p><u>Абзац 3 частини 3:</u> Особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, не є конкурсними кредиторами, а їх вимоги погашаються в шосту чергу.</p>		<p><u>Абзац 3 частини 3:</u> Особи, вимоги яких заявлені після закінчення строку, встановленого для їх подання, або не заявлені взагалі, участь в голосуванні на зборах кредиторів та засіданнях комітету кредиторів не беруть.</p>
<p>Стаття 101. Кваліфікаційна комісія</p>		<p>Стаття 101. Кваліфікаційна комісія</p>
<p>2. До складу</p>		

<p>кваліфікаційної комісії входять сім осіб, три з яких призначаються наказом керівника державного органу з питань банкрутства, а чотири обираються саморегулювальною організацією арбітражних керуючих.</p>		
<p>Стаття 106. Контроль за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)</p>		<p>Стаття 106. Контроль за діяльністю арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів)</p>
<p>4. У разі виявлення під час перевірки порушень норм законодавства в роботі арбітражного керуючого, державний орган з питань банкрутства може зупинити діяльність арбітражного керуючого та передати матеріали на розгляд дисциплінарній комісії для</p>		<p>4.У разі виявлення під час перевірки порушень норм законодавства, в роботі арбітражного керуючого, державний орган з питань банкрутства видає арбітражному керуючому письмовий припис про їх усунення. Припис підлягає негайному виконанню, про що повідомляється державний орган з</p>

накладення на порушника дисциплінарних стягнень.

питань банкрутства.

У разі виявлення під час перевірки грубих порушень норм законодавства в роботі арбітражного керуючого, державний орган з питань банкрутства може накладати мораторій на нові призначення арбітражного керуючого на строк до двох місяців.

У разі прийняття рішення про накладення мораторію на нові призначення арбітражного керуючого, державний орган з питань банкрутства негайно передає матеріали на розгляд дисциплінарній комісії для прийняття рішення про накладення на порушника дисциплінарного стягнення.

<p>Стаття 108. Дисциплінарна комісія</p>		<p>Стаття 108. Дисциплінарна комісія</p>
<p>2. Дисциплінарна комісія складається з семи осіб, три з яких призначаються наказом керівника державного органу з питань банкрутства, а чотири обираються саморегульвними організаціями арбітражних керуючих.</p>		
<p>Стаття 114. Призначення та усунення арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) у справі про банкрутство</p>		<p>Стаття 114. Призначення та усунення арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) у справі про банкрутство</p>
<p>1. Кандидатура арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) для виконання повноважень розпорядника майна визначається судом самостійно із застосуванням</p>		<p>1. Кандидатура арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора) для виконання повноважень розпорядника майна визначається судом самостійно із застосуванням</p>

автоматизованої системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

...

абзац 4:

У разі якщо від арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), визначеного автоматизованою системою, не надійшла заява про згоду стати розпорядником майна в цій справі, то розпорядника майна призначає суд **без застосування** автоматизованої системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

2. Розпорядником майна, керуючим

автоматизованої системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

...

абзац 4:

У разі якщо від арбітражного керуючого (розпорядника майна, керуючого санацією, ліквідатора), визначеного автоматизованою системою, не надійшла заява про згоду стати розпорядником майна в цій справі, то розпорядника майна призначає суд **із застосуванням** автоматизованої системи з числа осіб, внесених до Єдиного реєстру арбітражних керуючих (розпорядників майна, керуючих санацією, ліквідаторів) України.

2. Розпорядником майна, керуючим

<p>санацією, ліквідатором не можуть бути призначені арбітражні керуючі:</p> <p>1) які є заінтересованими у цій справі;</p> <p>2) які здійснювали раніше управління цим боржником - юридичною особою, крім випадків, коли з дня усунення від управління зазначеним боржником минуло не менше трьох років;</p> <p>3) яким відмовлено в допуску до державної таємниці, якщо такий допуск є необхідним для виконання обов'язків, покладених цим Законом.</p>		<p>санацією, ліквідатором не можуть бути призначені арбітражні керуючі:</p> <p>1) які є заінтересованими у цій справі;</p> <p>2) які здійснювали раніше управління цим боржником - юридичною особою, крім випадків, коли з дня усунення від управління зазначеним боржником минуло не менше трьох років;</p> <p>3) яким відмовлено в допуску до державної таємниці, якщо такий допуск є необхідним для виконання обов'язків, покладених цим Законом.</p>
		<p>4) на нові призначення яких накладено мораторій.</p>
<p>До призначення арбітражним керуючим</p>		<p>До призначення арбітражним керуючим</p>

<p>(розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) особа повинна подати до господарського суду заяву, в якій зазначається, що вона не належить до жодної категорії вищезазначених осіб.</p>		<p>(розпорядником майна, керуючим санацією, ліквідатором) особа повинна подати до господарського суду заяву, в якій зазначається, що вона не належить до жодної категорії вищезазначених осіб.</p>
<p>Стаття 117. Саморегулівна організація арбітражних керуючих 1. Саморегулівною організацією арбітражних керуючих є всеукраїнська громадська організація, що об'єднує арбітражних керуючих, які отримали свій статус відповідно до вимог цього Закону та здійснює повноваження з громадського регулювання діяльності арбітражних керуючих. 2. Утворення та порядок діяльності саморегулівної організації арбітражних керуючих</p>		

регулюється
законодавством
про об'єднання
громадян з
урахуванням
особливостей,
встановлених цим
Законом.

3. Саморегулівна
організація
арбітражних
керуючих є
юридичною
особою, яка діє на
засадах
самоврядування і
діяльність якої не
має на меті
отримання
прибутку.

4. Всеукраїнська
саморегулівна
організація
арбітражних
керуючих повинна
відповідати таким
критеріям:

кількісний
склад повинен
налічувати не
менше ста
арбітражних
керуючих;

її
участь не менше
ніж в ста (в
сукупності)
процедурах, що
застосовуються в
справах про
банкрутство;

наявність
розроблених

відповідно до
вимог цього
Закону і таких, що
є обов'язковими
для виконання
членами
саморегульованої
організації
арбітражних
керуючих правил
професійної
діяльності
арбітражних
керуючих;

створення
органів
управління і
спеціалізованих
органів
саморегульованої
організації
арбітражних
керуючих, функції
і компетенція яких
відповідають
вимогам цього
Закону.

5. Порядок
визнання статусу
Всеукраїнської
саморегульованої
організації
арбітражних
керуючих
державним
органом з питань
банкрутства
встановлюється
Кабінетом
Міністрів України.

Стаття 118.
Функції та
повноваження

**саморегульвної
організації
арбітражних
керуючих**

**1. Саморегульвна
організація
арбітражних
керуючих здійснює
такі функції та
повноваження з
громадського
регулювання
діяльності
арбітражних
керуючих:**

**1) контроль за
виконанням
положень цього
Закону та інших
нормативно-
правових актів у
діяльності
арбітражних
керуючих - її
членів;**

**2) участь у
розробленні
нормативно-
правових актів та
заходах з питань
відновлення
платоспроможност
і боржника або
визнання його
банкрутом;**

**3) участь у
професійній
підготовці
арбітражних
керуючих та
підвищенні їхнього
професійного
рівня;**

4) участь у складі кваліфікаційної та дисциплінарної комісії;

5) захист інтересів членів саморегульвної організації арбітражних керуючих в органах державної влади та органах місцевого самоврядування;

б) інформування суспільства про практику та проблемні питання у процедурах відновлення платоспроможност і боржника або визнання його банкрутом;

7) інші повноваження, передбачені законом.

2. Контроль (нагляд) за діяльністю саморегульвної організації арбітражних керуючих здійснює державний орган з питань банкрутства.

3. Предметом контролю (нагляду) державного органу з питань

<p>банкрутства є дотримання саморегульвною організацією арбітражних керуючих вимог цього Закону, інших нормативних правових актів України.</p>		
<p>Розділ Х. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ</p>	<p>Розділ Х. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ</p>	<p>Розділ Х. ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ</p>
<p>1. Цей Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування, крім:</p> <p>підпункту 14 пункту 7 розділу Х "Прикінцеві та перехідні положення", який набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування;</p> <p>положень щодо офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет, які набирають чинності через два</p>	<p>1. Цей Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування, крім:</p> <p>підпункту 14 пункту 7 розділу Х "Прикінцеві та перехідні положення", який набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування;</p> <p>положень щодо офіційного оприлюднення відомостей про справу про банкрутство на офіційному веб-сайті Вищого господарського суду України в мережі Інтернет, які набирають чинності через два</p>	<p>1. Цей Закон набирає чинності через рік з дня його опублікування, крім:</p> <p>підпункту 14 пункту 7 розділу Х "Прикінцеві та перехідні положення", який набирає чинності з дня, наступного за днем його опублікування;</p>

<p>роки з дня опублікування цього Закону. До набрання чинності цими положеннями офіційне оприлюднення відомостей про справу про банкрутство здійснюється в офіційних друкованих органах (газетах "Голос України" або "Урядовий кур'єр").</p>	<p>роки з дня опублікування цього Закону. До набрання чинності цими положеннями офіційне оприлюднення відомостей про справу про банкрутство здійснюється в офіційних друкованих органах (газетах "Голос України" або "Урядовий кур'єр").</p>	
<p>5. Нормативно- правові акти, прийняті до набрання чинності цим Законом, діють у частині, що не суперечить цьому Закону.</p>		